

31995R1239

L 121/37

DZIENNIK URZĘDOWY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

1.6.1995

**ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1239/95
z dnia 31 maja 1995 r.**

ustanawiające zasady wykonawcze stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 2100/94 w odniesieniu do postępowania przed Wspólnotowym Urzędem Odmian Roślin

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 2100/94 z dnia 27 lipca 1994 r. w sprawie wspólnotowego systemu ochrony odmian roślin (¹), w szczególności jego art. 114,

a także mając na uwadze, co następuje:

rozporządzenie (WE) nr 2100/94 (zwane dalej „rozporządzeniem podstawowym”) tworzy nowy wspólnotowy system ochrony odmian roślin ważny na całym obszarze Wspólnoty;

system taki powinien możliwie szybko w skuteczny sposób prowadzić Wspólnotowy Urząd Odmian Roślin, wspomagany przez urzędy kontrolne w przeprowadzaniu technicznego badania danych odmian roślin i który sam może korzystać z usług wyznaczonych instytucji krajowych lub z ustanowionego w tym celu jednego ze swoich podporządkowanych urzędów; z tego względu nieodzowne jest określenie stosunku między Urzędem i jego urzędami podporządkowanymi a urzędami kontrolnymi i instytucjami krajowymi;

od rozstrzygnięcia Urzędu można się odwoływać do jego Izby Odwoławczej, którą należy ustanowić i przyjmując przepisy dotyczące jej postępowania; Rada Administracyjna może ustanawiać w razie konieczności dodatkowe izby odwoławcze;

niektóre przepisy art. 23, 29, 34, 35, 36, 42, 45, 46, 49, 50, 58, 81, 85, 87, 88 i 100 rozporządzenia podstawowego przewidują, że opracuje się lub będzie można opracować szczegółowe zasady w celu ich wykonywania; należy opracować inne szczegółowe zasady w tym samym celu, jeżeli wymaga tego wyjaśnienie sprawy;

wejście w życie przeniesienia wspólnotowej ochrony odmian roślin lub przeniesienia upoważnienia do niego należy określić w regulach odnoszących się do zapisów w rejestrach;

przeprowadzono konsultacje z Radą Administracyjną Wspólnotowego Urzędu Odmian Roślin;

przepisy ustanowione w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Praw do Odmian Roślin,

(¹) Dz.U. L 227 z 1.9.1994, str. 1.

TYTUŁ I

STRONY POSTĘPOWANIA, URZĄD I URZĘDY KONTROLNE

ROZDZIAŁ I

STRONY POSTĘPOWANIA

Artykuł 1

Strony postępowania

1. Stronami postępowania przed Wspólnotowym Urzędem Odmian Roślin, zwanym dalej „Urzędem”, mogą być następujące osoby:

- a) wnioskujący o wspólnotowe prawo do odmiany rośliny;
- b) sprzeciwiający się, określony w art. 59 ust. 2 rozporządzenia podstawowego;
- c) posiadacz lub posiadacze wspólnotowego prawa do odmiany rośliny, zwani dalej „posiadaczami”;
- d) jakakolwiek osoba, której wniosek lub żądanie stanowi wstępny warunek do rozstrzygnięcia podejmowanego przez Urząd.

2. Urząd na pisemne żądanie może zezwolić na udział w postępowaniu jakiegokolwiek osobie, innej niż określono w ust. 1, której ono dotyczy bezpośrednio i osobiście.

3. Za osobę w rozumieniu ust. 1 i 2 uważa się każdą osobę fizyczną lub prawną oraz organ określony jako osoba prawna w stosownej do niego ustawie.

Artykuł 2

Oznaczenie stron postępowania

1. Stronę postępowania oznacza jej nazwa i adres.
2. Na nazwę osoby fizycznej wskazuje jej nazwisko i imiona. Na nazwy osób prawnych i towarzystw lub firm wskazują ich urzędowe oznaczenia.

3. Adresy zawierają wszystkie stosowne informacje administracyjne, łącznie z nazwą państwa, w którym strona postępowania zamieszkuje lub w którym mieści się jej siedziba lub firma. Tylko jeden adres wyróżnia się dla każdej strony postępowania; jeżeli wskazano kilka adresów, to bierze się pod uwagę tylko adres wymieniony pierwotnie, chyba że strona postępowania wskazuje na jeden z pozostałych adresów jako adres do zawiadamiania.

4. W przypadku gdy strona postępowania jest osobą prawną, określa ją także nazwa i adres osoby fizycznej reprezentującej prawnomocnie stronę postępowania na mocy odpowiedniego krajowego ustawodawstwa. Przepisy ust. 2 stosuje się odpowiednio do takiej osoby fizycznej.

Urząd może zezwolić na odstępstwa od przepisów akapitu pierwszego zdanie pierwsze.

5. W przypadku gdy stroną postępowania jest Komisja lub Państwo Członkowskie, powiadają one o pełnomocniku w każdym postępowaniu, w którym bierzą udział.

Artykuł 3

Języki stron postępowania

1. Strona postępowania aż do końcowego rozstrzygnięcia wydanego przez Urząd używa jednego z urzędowych języków Wspólnoty wybranego przez stronę postępowania i użytego w dokumencie po raz pierwszy złożonym do Urzędu z żądaniem poddania rozstrzygnięcia.

2. Jeżeli strona postępowania składa dokument z żądaniem wymienionego przez nią celu w jakimkolwiek innym urzędowym języku Wspólnot niż użyty na podstawie ust. 1, to uważa się, że otrzymano dokument, gdy Urząd będzie miał jego tłumaczenie dostarczone przez inne instytucje. Urząd może zezwolić na odstępstwa od tego wymagania.

3. Jeżeli w postępowaniu ustnym strona używa języka innego niż urzędowy język Wspólnoty użyty przez właściwego członka personelu Urzędu, to zabezpiecza równoczesne tłumaczenie na ten język urzędowy. Jeżeli nie stworzono takiego zabezpieczenia, to prowadzi się dalej postępowanie w językach używanych przez właściwych członków personelu Urzędu i przez inne strony postępowania.

Artykuł 4

Języki w postępowaniu ustnym i w składaniu zeznań

1. Każda strona postępowania i każdy świadek lub biegły składający zeznanie w postępowaniu ustnym może używać każdego z urzędowych języków Wspólnot Europejskich.

2. Jeżeli na wniosek strony postępowania zezwolono na składanie zeznań określone w ust. 1 i jeżeli strona postępowania, świadek lub

biegły nie mogli sami wypowiadać się w każdym urzędowym języku Wspólnot Europejskich, to można ich wysłuchać tylko wówczas, gdy strona składająca taki wniosek stworzy warunki do tłumaczenia na języki używane wspólnie przez wszystkie strony postępowania lub w razie braku takich warunków przez członków personelu Urzędu.

Urząd może zezwolić na odstępstwa od akapitu pierwszego.

3. Oświadczenia członków personelu Urzędu, stron postępowania, świadków lub biegłych złożone w jednym z urzędowych języków Wspólnot Europejskich podczas postępowania ustnego lub w czasie składania zeznań włącza się do protokołu w użytym języku. Oświadczenia złożone w jakimkolwiek innym języku włącza się w języku użytym przez członków personelu Urzędu.

Artykuł 5

Tłumaczenie dokumentów stron postępowania

1. Jeżeli strona postępowania składa dokument w języku innym niż urzędowy język Wspólnot Europejskich, to Urząd może wymagać przetłumaczenia otrzymanych dokumentów przez stronę postępowania na język, który będzie używany przez tę stronę lub przez właściwych członków personelu Urzędu.

2. W przypadku gdy tłumaczenie dokumentu będzie złożone lub gdy złożyła je strona postępowania, Urząd może wymagać złożenia w czasie, który może określić, świadectwa, że tłumaczenie odpowiada tekstowi oryginalnemu.

3. Brak złożenia tłumaczenia określonego w ust. 1 i świadectwa określonego w ust. 2 prowadzi do tego, że uważa się, iż nie otrzymano dokumentu.

ROZDZIAŁ II

URZĄD

Sekcja 1

Komitety Urzędu

Artykuł 6

Kwalifikacja członków komitetów

1. Komitety określone w art. 35 ust. 2 rozporządzenia podstawowego składają się według uznania przewodniczącego Urzędu z członków wykwalifikowanych technicznie lub/ji prawnie.

2. Członek techniczny posiada stopień naukowy lub zdobył uznane doświadczenie w dziedzinie wiedzy o roślinach.

3. Członek wykwalifikowany prawnie posiada dyplom prawniczy wyższej uczelni lub zdobył uznane doświadczenie w dziedzinie własności intelektualnej lub rejestracji odmian roślin.

Artykuł 7

Rozstrzygnięcia Komitetu

1. Komitet, niezależnie od rozstrzygnięć określonych w art. 35 ust. 2 rozporządzenia podstawowego, zajmuje się:

- niewstrzymywaniem rozstrzygnięcia na podstawie art. 67 ust. 2 rozporządzenia podstawowego,
- wstępnym przeglądem na podstawie art. 70 tego rozporządzenia,
- *restitutio in integrum* na podstawie art. 80 tego rozporządzenia, i
- przesądzaniem o kosztach na podstawie art. 85 ust. 2 tego rozporządzenia i art. 75 niniejszego rozporządzenia.

2. Rozstrzygnięcia Komitetu podejmuje się większością głosów członków.

Artykuł 8

Upoważnienie poszczególnych członków Komitetu

1. Komitet może wyznaczyć jednego ze swoich członków jako sprawozdawcę w jego imieniu.
2. Sprawozdawca może w szczególności:
 - a) wypełniać obowiązki według art. 25 i kontrolować poddawanie ekspertyzie sprawozdań przez urzędy kontrolne;
 - b) prowadzić postępowanie wewnątrz Urzędu, łącznie z udzielaniem informacji o wszelkich brakach, które strona postępowania powinna naprawić, i z ustalaniem terminów; oraz
 - c) zapewnić ścisłą konsultację i wymianę informacji ze stronami postępowania.

Artykuł 9

Rola przewodniczącego

Przewodniczący Urzędu zapewnia spójność rozstrzygnięć podejmowanych z jego upoważnienia. W szczególności ustanawia on warunki, pod którymi podejmuje się rozstrzygnięcia w sprawie sprzeciwów wniesionych na podstawie art. 59 rozporządzenia podstawowego, a także rozstrzygnięcia na podstawie art. 61, 62, 63 lub 66 tego rozporządzenia.

Artykuł 10

Konsultacje

Członkowie personelu Urzędu mogą korzystać bezpłatnie z lokali instytucji krajowych wyznaczonych na podstawie art. 30 ust. 4 rozporządzenia podstawowego oraz urzędów kontrolnych na okresowe dni konsultacji ze stronami postępowania i z osobami trzecimi.

Sekcja 2

Izby Odwoławcze

Artykuł 11

Izby Odwoławcze

1. Ustanawia się niniejszym Izbę Odwoławczą w celu rozstrzygnięcia o odwołaniach od rozstrzygnięć określonych w art. 67 rozporządzenia podstawowego. Rada Administracyjna, gdy jest to konieczne, może na wniosek Urzędu ustanowić więcej Izb Odwoławczych. W takim przypadku określa ona tym samym podział zadań między Izbami Odwoławczymi.

2. Każda Izba Odwoławcza składa się z członków wykwalifikowanych technicznie i prawniczo; art. 6 ust. 2 i 3 stosuje się *mutatis mutandis*. Przewodniczącym jest członek wykwalifikowany prawniczo.

3. Przewodniczący Izby Odwoławczej przydziela sprawdzenie odwołania jednemu z jej członków jako sprawozdawcy. Taki przydział może obejmować, gdy to stosowne, składanie zeznań.

4. Rozstrzygnięcia Izby Odwoławczej podejmuje się większością głosów członków.

Artykuł 12

Kancelaria Izby Odwoławczej

1. Przewodniczący Urzędu tworzy kancelarię Izby Odwoławczej; członków personelu Urzędu wyłącza się z kancelarii, jeżeli uczestniczyli w postępowaniu odnoszącym się do rozstrzygnięć będących przedmiotem odwołania.

2. Zatrudnieni w kancelarii odpowiadają w szczególności za:

- sporządzanie protokołów postępowania ustnego i składania zeznań na podstawie art. 63 niniejszego rozporządzenia,

- podział kosztów na podstawie art. 85 ust. 5 rozporządzenia podstawowego i art. 76 niniejszego rozporządzenia i
- potwierdzanie wszelkich rozliczeń kosztów określonych w art. 77.

ROZDZIAŁ III

URZĘDY KONTROLNE

Artykuł 13

Wyznaczenie urzędu kontrolnego określone w art. 55 ust. 1 rozporządzenia podstawowego

1. W przypadku gdy Rada Administracyjna powierza właściwemu urzędowi w Państwie Członkowskim odpowiedzialność za badanie techniczne, przewodniczący Urzędu powiadamia o wyznaczeniu ten urząd, zwany dalej urzędem kontrolnym. Wyznaczenie wchodzi w życie z dniem powiadomienia przez przewodniczącego urzędu. Przepis stosuje się odpowiednio do odwołania wyznaczenia urzędu kontrolnego, podlegającego art. 15 ust. 6 niniejszego rozporządzenia.

2. Członkowi personelu urzędu kontrolnego biorącemu udział w badaniu technicznym nie wolno czynić jakiegokolwiek nieupoważnionego użytku lub ujawnić jakiejkolwiek nieupoważnionej osobie jakichkolwiek dokumentów i informacji poznanych przez niego w trakcie lub w związku z badaniem technicznym; członków tych obowiązek ten wiąże nadal po ukończeniu danego badania technicznego, po odejściu ze służby i po odwołaniu danego urzędu kontrolnego.

3. Ustęp 2 stosuje się *mutatis mutandis* do materiału odmiany rośliny udostępnionego urzędowi kontrolnemu przez wnioskodawcę.

4. Urząd monitoruje zgodność z ust. 2 i 3 i rozstrzyga o wyłączeniu lub sprzeciwach podnoszonych wobec członków personelu urzędów kontrolnych zgodnie z art. 81 ust. 2 rozporządzenia podstawowego.

Artykuł 14

Wyznaczenie urzędu kontrolnego określone w art. 55 ust. 2 rozporządzenia podstawowego

1. W przypadku gdy Urząd zamierza powierzyć instytucjom odpowiedzialność za badanie techniczne odmian zgodnie z art. 55 ust. 2 rozporządzenia podstawowego, przekazuje Radzie Administracyjnej do wyrażenia zgody wyjaśniające stwierdzenie o technicznej przydatności takiej instytucji jak urząd kontrolny.

2. W przypadku gdy Urząd zamierza utworzyć własny podporządkowany urząd do kontroli technicznej odmian, przekazuje Radzie Administracyjnej do wyrażenia zgody wyjaśniające stwierdzenie o technicznej i ekonomicznej stosowności utworzenia

takiego podporządkowanego urzędu i o umiejscowieniu takiego podporządkowanego urzędu.

3. W przypadku gdy Rada Administracyjna wyraża swoją zgodę na wyjaśniające stwierdzenie określone w ust. 1 i 2, przewodniczący Urzędu może powiadomić o wyznaczeniu taką instytucję określoną w ust. 1 lub może ogłosić wyznaczenie podporządkowanego urzędu określonego w ust. 2 w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*. Wyznaczenie można odwołać tylko za zgodą Rady Administracyjnej. Artykuł 13 ust. 2 i 3 stosuje się *mutatis mutandis* do członków personelu instytucji określonej w ust. 1.

Artykuł 15

Postępowanie przy wyznaczaniu

1. Wyznaczenia urzędu kontrolnego dokonuje się w pisemnym porozumieniu między Urzędem a urzędem kontrolnym postanawiającym przeprowadzanie kontroli technicznej odmian roślin przez urząd kontrolny i uiszczanie opłat określonych w art. 58 rozporządzenia podstawowego. W przypadku urzędu podporządkowanego określonym w art. 14 ust. 2 niniejszego rozporządzenia wyznaczenie następuje w drodze wewnętrznych przepisów o sposobach działania wydanych przez Urząd.

2. Pisemne porozumienie skutkuje w ten sposób, że czynności wykonywane przez członków personelu urzędu kontrolnego zgodnie z tym porozumieniem są czynnościami Urzędu w odniesieniu do osób trzecich.

3. W przypadku gdy urząd kontrolny zamierza korzystać z usług innych organów wykwalifikowanych technicznie zgodnie z art. 56 ust. 3 rozporządzenia podstawowego, organy te wymienia się w pisemnym porozumieniu z Urzędem. Artykuł 81 ust. 2 podstawowego rozporządzenia i art. 13 ust. 2 i 3 niniejszego rozporządzenia stosuje się *mutatis mutandis* do tych członków personelu, którzy podpisują zobowiązanie zachowania poufności.

4. Uiszczanie opłaty urzędowi kontrolnemu przez Urząd od dnia 31 grudnia 1999 r. nastąpi w ramach skal, które będą wprowadzone później do niniejszego rozporządzenia na podstawie wymagań ustanowionych w art. 93 ust. 1 tego rozporządzenia. Skale raz przyjęte można zmieniać tylko w drodze zmiany rozporządzenia Komisji (WE) nr 1238/95⁽¹⁾ (opłaty).

5. Urząd kontrolny przedkłada okresowo Urzędowi rozdział kosztów kontroli technicznej i utrzymywania koniecznych kolekcji odniesienia. W okolicznościach przedstawionych w ust. 3 urząd kontrolny przedkłada Urzędowi oddzielne sprawozdanie z kontroli rachunków.

(¹) Dz.U. L 121 z 1.6.1995, str. 31.

6. Każde odwołanie wyznaczenia urzędu kontrolnego nie obowiązuje przed dniem, w którym wchodzi w życie unieważnienie pisemnego porozumienia określonego w ust. 1.

TYTUŁ II

POSTĘPOWANIE SZCZEGÓLNE PRZED URZĘDEM

ROZDZIAŁ I

WNIOSEK O WSPÓLNOTOWĄ OCHRONĘ ODMIAN ROŚLIN

Sekcja 1

Czynności wnioskodawcy

Artykuł 16

Złożenie wniosku

1. Wniosek o wspólnotową ochronę odmian roślin składa się w dwóch egzemplarzach w Urzędzie lub w trzech egzemplarzach w instytucjach krajowych lub w urzędach podporządkowanych ustanowionych na podstawie art. 30 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.

2. „Informacja” przesyłana do Urzędu według art. 49 ust. 1 lit. b) rozporządzenia podstawowego zawiera:

- szczegóły do rozpoznania wnioskodawcy i, gdy jest to właściwe, jego pełnomocnika,
- instytucję krajową lub podporządkowany urząd, w którym złożono wniosek o wspólnotową ochronę odmian roślin i
- tymczasowe oznaczenie danej odmiany.

3. Urząd sporządza następujące formularze dostępne bezpłatnie do wypełnienia i podpisania przez wnioskodawcę:

- a) formularz wniosku i kwestionariusza technicznego do celów złożenia wniosku o wspólnotowe prawo do odmiany roślin;
- b) formularz przyspieszenia informacji określonej w ust. 2, wskazującego skutki braku jakiegokolwiek przyspieszenia.

Artykuł 17

Potwierdzenie odbioru wniosku

1. W przypadku gdy instytucja krajowa wyznaczona na podstawie art. 30 ust. 4 rozporządzenia podstawowego lub podporządkowany urząd utworzony jak poniżej otrzymuje wniosek,

przesyła go dalej do Urzędu, łącznie z wnioskiem przesyłanym dalej zgodnie z art. 49 ust. 2 rozporządzenia podstawowego potwierdzającym jego otrzymanie. Potwierdzenie otrzymania zawiera numer akt instytucji krajowej, liczbę przesyłanych dalej dokumentów i datę otrzymania przez instytucję krajową lub podporządkowany urząd. Instytucja krajowa lub podporządkowany urząd wydaje wnioskodawcy kopię przesyłanego dalej odbioru.

2. W przypadku gdy Urząd otrzymuje wniosek od wnioskodawcy bezpośrednio albo za pośrednictwem podporządkowanego urzędu lub instytucji krajowej, bez uszczerbku dla innych przepisów oznacza dokumenty numerem akt i datą potwierdzenia otrzymania przez Urząd i wydaje wnioskodawcy potwierdzenie odbioru. Potwierdzenie odbioru zawiera numer akt Urzędu, liczbę otrzymanych dokumentów, datę potwierdzenia odbioru przez Urząd i datę wniosku w rozumieniu art. 51 rozporządzenia podstawowego. Kopię potwierdzenia odbioru wydaje się instytucji krajowej lub podległemu urzędowi, za których pośrednictwem Urząd otrzymał wniosek.

3. Jeżeli Urząd otrzymuje wniosek za pośrednictwem podporządkowanego urzędu lub instytucji krajowej później niż po miesiącu od jego złożenia przez wnioskodawcę, to „data wniosku” w rozumieniu art. 51 rozporządzenia podstawowego nie może być wcześniejsza od daty potwierdzenia odbioru przez Urząd, chyba że Urząd stwierdzi na podstawie wystarczająco udokumentowanych dowodów, że wnioskodawca przyspieszył informację o wniosku zgodnie z art. 49 ust. 1 lit. b) rozporządzenia podstawowego i art. 16 ust. 2 niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 18

Warunki określone w art. 50 ust. 1 rozporządzenia podstawowego

1. Jeżeli Urząd stwierdzi, że wniosek nie spełnia warunków art. 50 ust. 1 rozporządzenia podstawowego, to powiadamia wnioskodawcę o znalezionych brakach, stwierdzając, że tylko datę otrzymania wystarczającej informacji usuwającej te braki będzie się uważać za datę wniosku do celów art. 51 tego rozporządzenia.

2. Wniosek spełnia warunek art. 50 ust. 1 lit. i) rozporządzenia podstawowego tylko wówczas, jeżeli wskazano datę i kraj pierwszego przekazania w rozumieniu art. 10 tego rozporządzenia lub jeżeli w razie braku takiego przekazania złożono oświadczenie, że nie nastąpiło takie przekazanie.

3. Wniosek spełnia warunek art. 50 ust. 1 lit. j) rozporządzenia podstawowego, jeżeli data i kraj podania w jakimkolwiek wcześniejszym wniosku dotyczącym odmiany według najlepszej wiedzy wnioskodawcy wskazują na:

- wniosek o prawo własności w odniesieniu do odmiany i

— wniosek o urzędowe uznanie odmiany do certyfikacji i wprowadzania do obrotu, gdy urzędowe uznanie zawiera urzędowy opis odmiany,

w Państwie Członkowskim lub w członku Międzynarodowego Związku Ochrony Nowych Odmian Roślin.

Artykuł 19

Warunki określone w art. 50 ust. 2 rozporządzenia podstawowego

1. Jeżeli Urząd stwierdzi, że wniosek nie spełnia przepisów ust. 2, 3 i 4 lub art. 16 niniejszego rozporządzenia, to stosuje się jego art. 17 ust. 2, ale wymaga, żeby wnioskodawca usunął braki znalezione przez Urząd w terminie, który Urząd może określić. W przypadku gdy braków tych nie usunięto w porę, Urząd niezwłocznie odrzuca wniosek na podstawie art. 61 ust. 1 lit. a) rozporządzenia podstawowego.

2. Wniosek zawiera następujące szczegóły:

- a) obywatelstwo wnioskodawcy, jeżeli jest on osobą fizyczną, i jego wyznaczenie jako strony postępowania określone w art. 2 niniejszego rozporządzenia, a jeżeli jest on hodowcą, nazwę i adres hodowcy;
- b) nazwę łacińską rodzaju, gatunku lub podgatunku, do którego należy odmiana, i jego nazwę pospolitą;
- c) właściwości odmiany, które zdaniem wnioskodawcy wyraźnie odróżniają się od innych odmian, które to inne odmiany wymienia się jako odmiany odniesienia w badaniu;
- d) hodowlę, zachowanie i rozmnażanie odmiany obejmującą informacje dotyczące:
 - właściwości, nazwy odmiany lub w razie jej braku tymczasowo oznaczenia i uprawy jakiegokolwiek innej odmiany lub odmian, których materiał używa się powtarzalnie w wytwarzaniu danej odmiany, lub
 - właściwości zmienione genetycznie, jeżeli odmiana przedstawia organizm zmieniony genetycznie w rozumieniu art. 2 ust. 2 dyrektywy Rady 90/220 EWG ⁽¹⁾;
- e) rejon i kraj, w którym wyhodowano lub odkryto i rozwinięto odmianę;

f) datę i kraj pierwszego przekazania składników odmiany lub materiału ze zbioru odmiany w celu oceny nowości zgodnie z art. 10 rozporządzenia podstawowego lub oświadczenia, że nie nastąpiło jeszcze takie przekazanie;

g) wyznaczenie władzy, do której wnioskowano i numeru rejestracyjnego wniosków określonych w art. 18 ust. 3;

h) istniejące krajowe prawa do odmiany rośliny lub patentu na odmianę działające we Wspólnocie.

3. Urząd może domagać się w terminie przez siebie określonym jakiegokolwiek koniecznej do przeprowadzenia badania technicznego informacji i dokumentacji i, jeżeli to konieczne, wystarczających rysunków i fotografii.

4. W przypadku gdy dana odmiana przedstawia organizm zmieniony genetycznie w rozumieniu art. 2 ust. 2 dyrektywy 90/220/EWG, Urząd może wymagać od wnioskodawcy przekazania kopii pisemnego zaświadczenia odpowiedzialnych władz stwierdzającego, że techniczne badanie odmiany według art. 55 i 56 rozporządzenia podstawowego nie stwarza ryzyka dla otoczenia według norm wymienionej uprzednio dyrektywy.

Artykuł 20

Żądanie prawa pierwszeństwa

Jeżeli wnioskodawca żąda pierwszeństwa dla wniosku w rozumieniu art. 52 ust. 2 rozporządzenia podstawowego, który nie jest najwcześniejszy ze wskazanych na podstawie art. 18 ust. 3 tiret pierwsze, Urząd stwierdza, że datę pierwszeństwa można przyznać tylko do tego wcześniejszego wniosku. W przypadku gdy Urząd wydał potwierdzenie odbioru zawierające datę złożenia wniosku, która nie jest najwcześniejszą ze wskazanych, datę pierwszeństwa w zawiadomieniu uważa się za nieważną.

Artykuł 21

Prawo do wspólnotowej ochrony odmian roślin podczas postępowania

1. Urząd może wstrzymać postępowanie w sprawie wniosku, jeżeli rozpoczęcie działania przeciwko wnioskodawcy w związku z żądaniem określonym w art. 98 ust. 4 rozporządzenia podstawowego wpisano do rejestru wniosków o przyznanie wspólnotowego prawa do ochrony odmian roślin. Urząd może ustalić datę, od której zamierza prowadzić nadal postępowanie przed nim.

2. W przypadku gdy ostateczne rozstrzygnięcie lub jakiegokolwiek inne zakończenie działania określonego w ust. 1 wpisano do rejestru wspólnotowych praw do ochrony odmian roślin, Urząd

⁽¹⁾ Dz.U. L 117 z 8.5.1990, str. 15.

streszcza postępowanie. Może on streścić postępowanie z wcześniejszą datą, ale nie przed datą już wybraną na podstawie ust. 1.

3. W przypadku gdy uprawnienie do wspólnotowego prawa do odmiany rośliny przeniesiono ważnie na inną osobę do celów Urzędu, ta osoba może wykorzystać wniosek pierwszego wnioskodawcy, pod warunkiem że w ciągu miesiąca od wpisania do rejestru wniosków o przyznanie wspólnotowego prawa do ochrony odmian roślin zawiadomi Urząd o wprowadzeniu w życie tego przeniesienia. Opłaty uiszczone na podstawie art. 83 rozporządzenia podstawowego, już wcześniej uiszczone przez pierwszego wnioskodawcę, uważa się za uiszczone przez następnego wnioskodawcę.

Sekcja 2

Przeprowadzanie kontroli technicznej

Artykuł 22

Rozstrzygnięcie w sprawie wytycznych co do kontroli

1. Na wniosek przewodniczącego Urzędu Rada Administracyjna podejmuje rozstrzygnięcie o wytycznych co do kontroli. Daną datę i gatunki, których dotyczy rozstrzygnięcie, ogłasza się w Dzienniku Urzędowym wymienionym w art. 87 niniejszego rozporządzenia.

2. W razie braku rozstrzygnięcia Rady Administracyjnej w sprawie wytycznych co do kontroli przewodniczący Urzędu podejmuje tymczasowe rozstrzygnięcie w tej sprawie. Tymczasowe rozstrzygnięcie traci ważność w dniu rozstrzygnięcia przez Radę Administracyjną. W przypadku gdy tymczasowe rozstrzygnięcie przewodniczącego Urzędu odbiega od rozstrzygnięcia Rady Administracyjnej, badania technicznego rozpoczętego przed rozstrzygnięciem Rady Administracyjnej nie zmienia się; Rada Administracyjna może rozstrzygnąć inaczej, jeżeli nakazują tak okoliczności.

Artykuł 23

Uprawnienia przewodniczącego Urzędu

1. W przypadku gdy Rada Administracyjna podejmie rozstrzygnięcie w sprawie wytycznych co do kontroli, zawiera ono upoważnienie przewodniczącego Urzędu do wprowadzania dodatkowych właściwości i ich przejawów w odniesieniu do odmiany.

2. W przypadku gdy przewodniczący Urzędu czyni użytek z uprawnienia ust. 1, art. 22 ust. 2 niniejszego rozporządzenia stosuje się *mutatis mutandis*.

Artykuł 24

Zawiadamianie urzędów kontrolnych przez Urząd

Zgodnie z art. 55 ust. 3 rozporządzenia podstawowego Urząd przesyła następujące kopie dokumentów związanych z odmianą:

- formularz wniosku, kwestionariusz techniczny i każdy dodatkowy dokument dostarczony przez wnioskodawcę zawierający informację potrzebną do przeprowadzenia badania technicznego;
- formularze wypełnione przez wnioskodawcę na podstawie art. 86 niniejszego rozporządzenia;
- dokumenty związane ze sprzeciwem opartym na stwierdzeniu, że nie spełniono warunków ustanowionych w art. 7-9 rozporządzenia podstawowego.

Artykuł 25

Współpraca między Urzędem a urzędem kontrolnym

Personel urzędu kontrolnego odpowiedzialny za kontrolę techniczną i sprawozdawca wyznaczony zgodnie z art. 8 ust. 1 niniejszego rozporządzenia współpracują ze sobą we wszystkich fazach sprawdzenia technicznego. Współpraca obejmuje co najmniej następujące aspekty sprawy:

- monitorowanie przez sprawozdawcę przeprowadzania badania technicznego, łącznie z kontrolą miejsc z poletkami doświadczalnymi; i
- informacje urzędu kontrolnego o szczegółach jakiegokolwiek wcześniejszego postawienia odmiany do dyspozycji bez uprzedzenia co do innych dochodzeń Urzędu;
- poddanie ekspertyzie Urzędu przez urząd kontrolny tymczasowych sprawozdań z każdego okresu wegetacji.

Artykuł 26

Forma sprawozdań z badania

1. Sprawozdanie z badania określone w art. 57 rozporządzenia podstawowego podpisuje odpowiedzialny członek personelu urzędu kontrolnego i wyraźnie uznaje wyłączne prawa do rozporządzenia przez Urząd art. 57 ust. 4 niniejszego rozporządzenia.

2. Przepisy ust. 1 stosuje się *mutatis mutandis* do jakichkolwiek tymczasowych sprawozdań przekazywanych do Urzędu. Urząd kontrolny przekazuje bezpośrednio wnioskodawcy kopie takiego tymczasowego badania.

Artykuł 27

Inne sprawozdania z badania

1. Sprawozdanie z badania o wynikach każdego badania technicznego, które przeprowadzono lub które przeprowadza się do celów urzędowych w Państwie Członkowskim przez jeden z urzędów odpowiedzialny za dane gatunki na podstawie art. 55 ust. 1 rozporządzenia podstawowego, Urząd może uważać za wystarczającą podstawę do rozstrzygnięcia, pod warunkiem że:

- materiał dostarczony do badania technicznego spełnia normy co do ilości i jakości, które można ustanowić na podstawie art. 55 ust. 4 rozporządzenia podstawowego,
- badanie techniczne przeprowadzono w sposób zgodny z wyznaczeniami Rady Administracyjnej na podstawie art. 55 ust. 1 rozporządzenia podstawowego i przeprowadzono je zgodnie z wytycznymi co do kontroli na podstawie wydanych ogólnych instrukcji na podstawie art. 56 ust. 2 tego rozporządzenia i art. 22 i 23 niniejszego rozporządzenia,
- Urząd miał możliwość monitorowania przeprowadzenia omawianego badania technicznego, i
- gdy nie ma bezpośredniego dostępu do końcowego sprawozdania, Urzędowi dostarczono tymczasowe sprawozdanie z każdego sezonu wegetacji przed sprawozdaniem z badania.

2. W przypadku gdy Urząd uważa, że sprawozdanie z badania określone w ust. 1 nie stanowi wystarczającej podstawy do rozstrzygnięcia, może zastosować postępowanie według art. 55 niniejszego rozporządzenia po naradzeniu się z wnioskodawcą i zainteresowanym Urzędem Kontrolnym.

3. Urząd i każdy właściwy państwowy urząd odmian roślin udziela administracyjnej pomocy innemu urzędowi, udostępniając na żądanie sprawozdania z badania technicznego odmiany do oceny odrębności, jednolitości i trwałości tej odmiany. Urząd lub właściwy państwowy urząd odmian roślin pobiera ściśle określoną kwotę za poddanie ekspertyzie takiego sprawozdania; tę kwotę uzgadniają zainteresowane strony.

Sekcja 3

Nazwa odmiany

Artykuł 28

Propozycja nazwy odmiany

Propozycję nazwy odmiany podpisuje się i składa w dwóch egzemplarzach w Urzędzie albo na podstawie art. 30 ust. 4 niniejszego rozporządzenia w trzech egzemplarzach, jeżeli

towarzyszy ona wnioskowi o wspólnotową ochronę odmian roślin składanemu w wyznaczonej instytucji krajowej lub w ustanowionym podporządkowanym urzędzie.

Artykuł 29

Badanie nazwy

1. W przypadku gdy propozycja nie towarzyszy wnioskowi o wspólnotową ochronę odmian roślin lub gdy Urząd nie może uznać proponowanej nazwy odmiany, Urząd niezwłocznie zawiadamia wnioskodawcę, że wymaga od niego dostarczenia propozycji nazwy lub nowej propozycji i wskazuje na skutki uchybienia.

2. W przypadku gdy z chwilą odbioru wyników badania technicznego na podstawie art. 57 ust. 1 niniejszego rozporządzenia Urząd ustali, że wnioskodawca nie dostarczył jakiegokolwiek propozycji nazwy odmiany, to niezwłocznie odrzuca wniosek o wspólnotową ochronę odmian roślin zgodnie z art. 61 ust. 1 lit. c) niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 30

Wytyczne w sprawie nazw odmian

Rada Administracyjna przyjmuje wytyczne ustanawiające jednolite i określone kryteria ustalające przeszkody w rodzajowym oznaczaniu nazwy odmiany określone w art. 63 ust. 3 i 4 rozporządzenia podstawowego.

ROZDZIAŁ II

SPRZECIWI

Artykuł 31

Składanie sprzeciwów

1. Sprzeciwu na podstawie art. 59 rozporządzenia podstawowego zawierają:

- a) nazwę wnioskodawcy i numer rejestracyjny wniosku, wobec którego wnosi się sprzeciw;
- b) oznaczenie sprzeciwiającego się jako strony postępowania, jak przedstawiono w art. 2 niniejszego rozporządzenia;
- c) jeśli sprzeciwiający się wyznaczył swojego pełnomocnika, jego nazwisko i adres;
- d) stwierdzenie argumentu w sporze określone w art. 59 ust. 3 rozporządzenia podstawowego, na którym opiera się sprzeciw, i w szczególności punkty materiału dowodowego i argumenty przedstawione na poparcie sprzeciwu.

2. Jeżeli złożono oddzielne sprzeciwy wobec tego samego wniosku o wspólnotowe prawo do odmiany rośliny, Urząd załatwia te sprzeciwy w jednym postępowaniu.

Artykuł 32

Odrzucenie sprzeciwów

1. Jeżeli Urząd stwierdzi, że sprzeciw nie jest zgodny z art. 59 ust. 1 i 3 rozporządzenia podstawowego lub z art. 31 ust. 1 lit. d) niniejszego rozporządzenia albo nie zapewnia wystarczającej identyfikacji wniosku, wobec którego wniesiono sprzeciw, to odrzuca sprzeciw jako niedopuszczalny, o ile nie usunięto braków przed wygaśnięciem terminu, który może określić.

2. Jeżeli Urząd stwierdzi, że sprzeciw nie zgadza się z innymi przepisami rozporządzenia podstawowego lub niniejszego rozporządzenia, to odrzuca sprzeciw jako niedopuszczalny, o ile nie usunięto braków przed wygaśnięciem okresów wnoszenia sprzeciwu.

ROZDZIAŁ III

UTRZYMANIE WSPÓLNOTOWEJ OCHRONY ODMIAN ROŚLIN

Artykuł 33

Obowiązki posiadacza na podstawie art. 64 ust. 3 rozporządzenia podstawowego

1. Na podstawie art. 64 ust. 3 rozporządzenia podstawowego posiadacz zezwala na kontrolę materiału danej odmiany i miejsca, w którym zachowuje się tożsamość odmiany w celu dostarczenia informacji koniecznej do oceny trwania odmiany w zmienionym stanie.

2. Od posiadacza wymaga się utrzymywania pisemnych zapisów, aby ułatwić sprawdzenie stosownych środków określonych w art. 64 ust. 3 tego rozporządzenia.

Artykuł 34

Techniczna weryfikacja chronionej odmiany

Bez uszczerbku art. 87 ust. 4 rozporządzenia podstawowego techniczną weryfikację chronionej odmiany przeprowadza się zgodnie z zastosowanymi w porę wytycznymi co do kontroli, gdy do tej odmiany przyznano wspólnotowe prawo do odmiany rośliny. Artykuły 22 i 24-27 niniejszego rozporządzenia stosuje się *mutatis mutandis* do Urzędu, urzędu kontrolnego i do posiadacza.

Artykuł 35

Inny materiał używany w weryfikacji technicznej

W przypadku gdy posiadacz dostarczył materiał odmiany zgodnie z art. 64 ust. 3 rozporządzenia podstawowego, urząd kontrolny za zgodą Urzędu może sprawdzić dostarczony materiał poprzez kontrolę innego materiału, który otrzymano z posiadłości, gdzie ten materiał jest wytwarzany przez posiadacza lub za jego zgodą, albo materiału wprowadzonego do obrotu przez niego lub za jego zgodą lub otrzymanego przez urzędowe organy Państwa Członkowskiego na mocy ich uprawnień.

Artykuł 36

Zmiana nazwy odmiany

1. W przypadku gdy nazwę odmiany zmienia się zgodnie z art. 66 rozporządzenia podstawowego, Urząd powiadamia posiadacza o podstawie zmiany, ustanawia termin, w którym posiadacz musi dostarczyć stosowną propozycję zmienionej nazwy odmiany, i stwierdza, że jeżeli tego nie uczyni, to będzie mógł pozbawić wspólnotowej ochrony odmian roślin na podstawie art. 21 tego rozporządzenia. Posiadacz składa w Urzędzie każdą propozycję w dwóch egzemplarzach.

2. W przypadku gdy Urząd nie może zgodzić się na zmienioną nazwę odmiany, niezwłocznie informuje o tym posiadacza, ponownie ustanawia termin, w którym posiadacz musi dostarczyć stosowną propozycję, i stwierdza, że jeżeli tego nie uczyni, to może pozbawić go wspólnotowej ochrony odmian roślin na podstawie art. 21 podstawowego rozporządzenia.

3. Artykuły 31 i 32 niniejszego rozporządzenia stosuje się *mutatis mutandis* do sprzeciwu wniesionego na podstawie art. 66 ust. 3 rozporządzenia podstawowego.

ROZDZIAŁ IV

WSPÓLNOTOWE PRAWA KORZYSTANIA PRYZYNAWANE PRZEZ URZĄD

Sekcja 1

Licencje przymusowe na eksploatację

Artykuł 37

Wnioski o licencję przymusową na eksploatację

1. Wniosek o licencję przymusową na eksploatację zawiera:

- wyznaczenie jako stron postępowania wnioskodawcy i sprzeciwiającego się posiadacza odmiany, o którą chodzi;

- b) nazwę odmiany z podaniem gatunku;
- c) propozycję rodzaju działań objętych licencją przymusową na eksploatację;
- d) stwierdzenie przedstawiające brane pod uwagę dobro powszechne, łącznie z faktami, punktami materiału dowodowego i argumentami przedstawiającymi poparcie zgłaszanego dobra powszechnego;
- e) w przypadku wniosku określonego w art. 29 ust. 2 rozporządzenia podstawowego — propozycję kategorii osób, którym przyznaje się licencję przymusową na eksploatację i w możliwym przypadku łącznie ze szczególnymi wymaganiami związanymi z kategorią tych osób.

2. Wnioskowi określone w art. 29 ust. 1 lub 5 towarzyszą dokumenty świadczące o nieskutecznym żądaniu umownego prawa korzystania przez wnioskodawcę od sprzeciwiającego się posiadacza.

3. Wnioskowi określone w art. 29 ust. 2 wymienionego rozporządzenia towarzyszą dokumenty świadczące o nieskutecznym żądaniu umownego prawa korzystania przez osoby od sprzeciwiającego się posiadacza. Jeżeli wnioskodawcą o licencję przymusową na eksploatację jest Komisja lub Państwo Członkowskie, Urząd może zrezygnować z tego warunku w przypadku siły wyższej.

4. Żądanie umownego korzystania uważa się za nieskuteczne w rozumieniu ust. 2 i 3, jeżeli:

- a) sprzeciwiający się posiadacz nie udzielił w rozsądnym okresie ostatecznej odpowiedzi osobie ubiegającej się o to prawo; lub
- b) sprzeciwiający się posiadacz odmówił przyznania umownego prawa korzystania osobie ubiegającej się o nie; lub
- c) sprzeciwiający się posiadacz przedłożył umowne prawo korzystania osobie ubiegającej się o nie na oczywście nierozsądnych zasadniczych warunkach łącznie z tymi, które wiążą się z opłatami licencyjnymi uiszczanymi na warunkach, które rozważane jako całość są oczywście nierozsądne.

Artykuł 38

Badanie wniosku o licencję przymusową na eksploatację

1. Postępowanie ustne i składanie zeznań odbywa się w zasadzie łącznie podczas jednego przesłuchania.

2. Nie dopuszcza się żądań następnych przesłuchań, z wyjątkiem żądań wynikających z okoliczności, które uległy zmianie po przesłuchaniu.

3. Przed podjęciem rozstrzygnięcia Urząd zaprasza zainteresowane strony do polubownego układu co do umownego prawa korzystania. Jeżeli jest to stosowne, Urząd czyni propozycję takiego polubownego układu.

Artykuł 39

Tytuł do wspólnotowej ochrony odmian roślin podczas postępowania

1. Jeżeli rozpoczęcie działania przeciwko posiadaczowi w związku z żądaniem określonym w art. 98 ust. 1 rozporządzenia podstawowego wpisano do rejestru wspólnotowych praw do ochrony odmian roślin, Urząd może wstrzymać postępowanie w sprawie przyznania licencji przymusowej na eksploatację. Nie można go podjąć na nowo przed wpisaniem ostatecznego orzeczenia lub jakiegokolwiek zakończenia w sprawie takiego działania.

2. Jeżeli przeniesienie wspólnotowej ochrony odmian roślin wiąże Urząd, to nowy posiadacz wchodzi do postępowania jako strona na żądanie wnioskodawcy, jeżeli ten wnioskodawca bezskutecznie żądał od nowego posiadacza przyznania mu umownego prawa korzystania w ciągu dwóch miesięcy od odbioru zawiadomienia z Urzędu, że nazwę nowego posiadacza wpisano do rejestru wspólnotowych praw do ochrony odmian roślin. Żądaniu wnioskodawcy towarzyszy wystarczająco udokumentowany materiał dowodzący jego próżnego usiłowania i potrzeby przeprowadzenia nowego posiadacza.

3. W przypadku wniosku określonego w art. 29 ust. 2 tego rozporządzenia nowy posiadacz wchodzi do postępowania jako jego strona. Nie stosuje się przepisów ust. 1.

Artykuł 40

Treść rozstrzygnięcia w sprawie wniosku

Rozstrzygnięcie w formie pisemnej podpisuje przewodniczący Urzędu. Rozstrzygnięcie zawiera:

- a) stwierdzenie, że rozstrzygnięcie wydaje Urząd;
- b) datę podjęcia rozstrzygnięcia;
- c) nazwiska członków Komitetu biorących udział w postępowaniu;
- d) nazwy stron postępowania i ich pełnomocników;
- e) powołanie się na opinię Rady Administracyjnej;
- f) stwierdzenie wyników rozstrzygnięcia;
- g) streszczenie faktów;
- h) podstawy, na których opiera się rozstrzygnięcie;

i) zarządzenie Urzędu; w miarę potrzeby zarządzenie precyzuje działania objęte licencją przymusową na eksploatację, szczególnie warunki odnoszące się do niego i kategorie osób, włączając, w miarę potrzeby, szczególne wymagania związane z tą kategorią.

Artykuł 41

Przyznawanie licencji przymusowej na eksploatację

1. Rozstrzygnięcie o przyznaniu licencji przymusowej na eksploatację zawiera stwierdzenie rozważania dobra powszechnego.

2. Następujące podstawy mogą w szczególności stanowić dobro powszechne:

- a) ochrona życia lub zdrowia ludzi, zwierząt lub roślin;
- b) potrzeba zaopatrzenia rynku w materiał przedstawiający szczególne właściwości; lub
- c) potrzeba zachowania zachęty do prowadzenia hodowli ulepszonych odmian.

3. Przyznana licencja przymusowa na eksploatację jest niewyłączna.

4. Licencję przymusową na eksploatację można przekazać tylko łącznie z tą częścią przedsiębiorstwa, która korzysta z licencji lub w przypadku określonym w art. 29 ust. 5 rozporządzenia podstawowego łącznie z przydzieleniem praw do odmiany zasadniczo wywiedzionej.

Artykuł 42

Warunki, które musi spełniać osoba, której przyznano licencję przymusową na eksploatację

1. Bez uszczerbku dla innych warunków określonych w art. 29 ust. 3 rozporządzenia podstawowego osoba, której przyznano licencję przymusową na eksploatację, rozporządza odpowiednimi zasobami finansowymi i technicznymi w celu korzystania z licencji.

2. Przestrzeganie warunków określonych w licencji przymusowej na eksploatację oraz ustanowionych w decyzji o przyznaniu licencji uważa się za „działanie” w rozumieniu art. 29 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.

3. Urząd zapewnia, że osoba, której przyznano licencję przymusową na eksploatację, nie może podejmować działania w sprawie naruszenia wspólnotowej ochrony odmian roślin, chyba że posiadacz odrzucił lub zaniedbał takiego działania w ciągu dwóch miesięcy po żądaniu takiego działania.

Artykuł 43

Kategoria osób spełniających szczególne wymagania

1. Każda osoba zamierzająca korzystać z licencji przymusowej na eksploatację, która mieści się w kategorii osób spełniających

szczególne wymagania określone w art. 29 ust. 2 rozporządzenia podstawowego, oznajmia swój zamiar Urzędowi i posiadaczowi listem poleconym z zawiadomieniem doręczenia. Oświadczenie zawiera:

- a) nazwę i adres tej osoby, jak to ustanowiono dla strony postępowania na podstawie art. 2 niniejszego rozporządzenia;
- b) stwierdzenie faktów spełniających szczególne wymagania;
- c) stwierdzenie przedstawiające działania, które będzie się wykonywać; i
- d) zapewnienie, że osoba rozporządza odpowiednimi zasobami finansowymi i informacjami o technicznej zdolności do korzystania z licencji przymusowej na eksploatację.

2. Na żądanie Urząd wpisuje osobę do rejestru wspólnotowej ochrony odmian roślin, jeżeli ta osoba spełniła warunki związane z oświadczeniem określone w ust. 1. Osoba ta nie może korzystać z licencji przymusowej na eksploatację przed wpisaniem do rejestru. O wpisaniu powiadamia się tę osobę i posiadacza.

3. Artykuł 42 ust. 3 niniejszego rozporządzenia stosuje się *mutatis mutandis* do osoby wpisanej na podstawie ust. 2. Jakikolwiek orzeczenie lub inne zakończenie prawnego działania w stosunku do aktu naruszenia stosuje się do innych osób wpisanych lub osób, które zostaną wpisane.

4. Wpis określony w ust. 2 można skreślić wyłącznie na podstawie takiej, że szczególne wymagania ustanowione w decyzji o przyznaniu licencji przymusowej na eksploatację lub finansowe i techniczne zdolności ustalone na podstawie ust. 2 zmieniły się po roku od przyznania licencji przymusowej na eksploatację i w jakimkolwiek terminie zastrzeżonym w przyznaniu. O skreśleniu wpisaną zawiadamia się wpisaną osobę i posiadacza.

Sekcja 2

Licencja określona w art. 100 ust. 2 rozporządzenia podstawowego

Artykuł 44

Prawa korzystania określone w art. 100 ust. 2 rozporządzenia podstawowego

1. Żądania umownego niewyłącznego prawa korzystania od nowego posiadacza, jak określono w art. 100 ust. 2 rozporządzenia podstawowego, dokonuje się w przypadku dawnego

posiadacza w ciągu dwóch miesięcy, a w przypadku osoby korzystającej z prawa korzystania w ciągu czterech miesięcy od potwierdzenia odbioru zawiadomienia z Urzędu, że nazwę nowego posiadacza wpisano do rejestru wspólnotowej ochrony odmian roślin.

2. Wnioskowi o prawo korzystania przyznanego na podstawie art. 100 ust. 2 rozporządzenia podstawowego towarzyszą dokumenty podtrzymujące nieskuteczne żądanie określone w ust. 1. Przepisy art. 37 ust. 1 lit. a), b), c) i ust. 4, art. 38, 39 ust. 3, art. 40 z wyjątkiem lit. f), 41 ust. 3 i 4 i art. 42 niniejszego rozporządzenia stosuje się *mutatis mutandis*.

TYTUŁ III

POSTĘPOWANIE PRZED IZBĄ ODWOŁAWCZĄ

Artykuł 45

Treść zawiadomienia o odwołaniu

Zawiadomienie o odwołaniu zawiera:

- a) wyznaczenie odwołującego się jako strony w postępowaniu odwoławczym zgodnie z art. 2 niniejszego rozporządzenia;
- b) numer akt rozstrzygnięcia, od którego wnosi się odwołanie, i określenie zakresu, o który ubiega się w zmianie lub unieważnieniu rozstrzygnięcia.

Artykuł 46

Potwierdzenie otrzymania zawiadomienia o odwołaniu

W przypadku gdy Urząd otrzyma zawiadomienie o odwołaniu, opatruje je aktem postępowania odwoławczego i datą otrzymania przez Urząd i zawiadamia odwołującego się o terminie złożenia podstaw odwołania; nie można usprawiedliwić jakiegokolwiek pominięcia takiego zawiadomienia.

Artykuł 47

Udział jako strony w postępowaniu odwoławczym

1. Kopię zawiadomienia o odwołaniu opatrzonego numerem akt i datą jego otrzymania Urząd przesyła natychmiast stronom w postępowaniu odwoławczym, które biorą udział w postępowaniu przed Urzędem.

2. Strony postępowania określone w ust. 1 mogą ingerować jako strony w postępowaniu odwoławczym po dwóch miesiącach od przesłania kopii zawiadomienia o odwołaniu.

Artykuł 48

Rola Urzędu

1. Organ Urzędu wymieniony w art. 70 ust. 1 rozporządzenia podstawowego i przewodniczący Izby Odwoławczej zapewniają wewnętrzne środki przygotowawcze, aby Izba Odwoławcza mogła rozpatrzyć sprawę bezpośrednio po jej przekazaniu; w szczególności przewodniczący przed przekazaniem sprawy wybiera dwóch członków zgodnie z art. 46 ust. 2 tego rozporządzenia i wyznacza sprawozdawcę.

2. Organ Urzędu wymieniony w art. 70 ust. 1 rozporządzenia podstawowego przed przekazaniem sprawy przesyła natychmiast kopię dokumentów otrzymanych przez stronę w postępowaniu odwoławczym do innych stron postępowania odwoławczego.

3. Przewodniczący Urzędu przed dostarczeniem sprawy zarządza ogłoszenie informacji określonej w art. 89 niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 49

Odrzucenie odwołania jako niedopuszczalnego

1. Jeżeli odwołanie nie spełnia przepisów rozporządzenia podstawowego, w szczególności jego art. 67, 68 i 69, lub przepisów niniejszego rozporządzenia, to Izba Odwoławcza informuje o tym odwołującego się i wymaga od niego usunięcia znalezionych braków, jeżeli to możliwe w okresie, który może określić. Jeżeli odwołanie nie zostanie poprawione w stosownym czasie, odwołanie odrzuca się jako niedopuszczalne.

2. W przypadku gdy odwołanie wniesiono od rozstrzygnięcia Urzędu, przeciwko któremu podjęto również działanie według art. 74 rozporządzenia podstawowego, Izba Odwoławcza za zgodą odwołującego się przekazuje dalej odwołanie jako skargę do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich; jeżeli odwołujący się nie udziela zgody, Izba odrzuca odwołanie jako niedopuszczalne. W przypadku przekazania odwołania do Trybunału Sprawiedliwości takie odwołanie uważa się za wniesione do Trybunału Sprawiedliwości z dniem otrzymania przez Urząd według art. 46 niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 50

Postępowanie ustne

1. Po przekazaniu sprawy przewodniczący Izby Odwoławczej wzywa bez opóźnienia strony w postępowaniu odwoławczym do postępowania ustnego, jak przewidziano w art. 77 rozporządzenia podstawowego, i zwraca ich uwagę na treść art. 59 ust. 2 niniejszego rozporządzenia.

2. Postępowanie ustne i składanie zeznań odbywają się w zasadzie podczas jednego przesłuchania.

3. Nie dopuszcza się żądań następnych przesłuchań, z wyjątkiem żądań wynikających z okoliczności, które uległy zmianie w czasie lub po przesłuchaniu.

Artykuł 51

Rozpatrywanie odwołań

Jeżeli nie postanowiono inaczej, do postępowania odwoławczego stosuje się *mutatis mutandis* przepisy odnoszące się do postępowania przed Urzędem; strony postępowania uważa się w tym przypadku za strony w postępowaniu odwoławczym.

Artykuł 52

Rozstrzygnięcie w sprawie odwołania

1. Rozstrzygnięcie w sprawie odwołania wysyła się na piśmie stronom w postępowaniu odwoławczym w ciągu trzech miesięcy od zakończenia postępowania ustnego.

2. Rozstrzygnięcie podpisuje przewodniczący Izby Odwoławczej i sprawozdawca wyznaczony na podstawie art. 48 ust. 1 niniejszego rozporządzenia. Rozstrzygnięcie obejmuje:

- a) stwierdzenie, że rozstrzygnięcie wydała Izba Odwoławcza;
 - b) datę podjęcia rozstrzygnięcia;
 - c) nazwiska przewodniczącego i innych członków Izby Odwoławczej biorących udział w postępowaniu odwoławczym;
 - d) nazwy stron w postępowaniu odwoławczym i nazwiska ich pełnomocników;
 - e) stwierdzenie zagadnienia, o którym rozstrzygnięto;
 - f) streszczenie faktów;
 - g) podstawy, na których oparto rozstrzygnięcie;
 - h) zarządzenie Izby Odwoławczej, łącznie, jeżeli to konieczne, z rozstrzygnięciem w odniesieniu do przesądzenia w sprawie kosztów lub zwrotu opłat.
3. Pisemnemu rozstrzygnięciu Izby Odwoławczej towarzyszy stwierdzenie możliwości dalszego odwołania, łącznie z terminem wniesienia takiego dalszego odwołania. Strony w postępowaniu odwoławczym nie mogą powoływać się na opuszczenie tego stwierdzenia.

TYTUŁ IV

PRZEPISY OGÓLNE ZWIĄZANE Z POSTĘPOWANIEM

ROZDZIAŁ I

ROZSTRZYgniĘCIA, ZAWIADOMIENIA I DOKUMENTY

Artykuł 53

Rozstrzygnięcia

1. Każde rozstrzygnięcie Urzędu podpisuje członek personelu z podaniem swego nazwiska, w porę upoważniony przez przewodniczącego Urzędu zgodnie z art. 35 rozporządzenia podstawowego.

2. Rozstrzygnięcie wydaje się ustnie, gdy przed Urzędem odbywało się postępowanie ustne. Następnie dostarcza się rozstrzygnięcia na piśmie stronom postępowania.

3. Rozstrzygnięciom Urzędu podlegającym odwołaniu według art. 67 rozporządzenia podstawowego lub bezpośrednio odwołaniu na podstawie art. 74 tego rozporządzenia towarzyszy stwierdzenie możliwości odwołania lub bezpośredniego odwołania, łącznie z terminem ustalonym dla wniesienia takiego odwołania lub bezpośredniego odwołania. Strony postępowania nie mogą powoływać się na opuszczenie tego stwierdzenia.

4. Poprawia się błędy językowe, błędy pisarskie i oczywiste pomyłki w rozstrzygnięciach Urzędu.

Artykuł 54

Świadcstwo wspólnotowej ochrony odmian roślin

1. W przypadku gdy Urząd przyznaje wspólnotowe prawo do ochrony odmian roślin, wydaje łącznie z rozstrzygnięciem w tej sprawie świadectwo wspólnotowej ochrony odmian roślin jako dowód przyznania.

2. Urząd wydaje świadectwo wspólnotowej ochrony odmian roślin w jakimkolwiek lub w żądanym przez posiadacza urzędowym języku Wspólnot.

3. Urząd może na żądanie wydać upoważnionej osobie odpis, jeżeli stwierdzi, że świadectwo oryginalne zgubiono lub zniszczono.

Artykuł 55

Komunikaty

Każdy komunikat Urzędu lub urzędu kontrolnego zawiera nazwisko właściwego członka personelu, chyba że postanowiono inaczej.

Artykuł 56

Prawo do bycia wysłuchanym

1. Jeżeli Urząd stwierdza, że nie może podjąć rozstrzygnięcia w pożądanym terminie, to zawiadamia stronę postępowania o odnotowanych brakach i wymaga od niej usunięcia tych braków w terminie, który może określić. Jeżeli odnotowanych i zakomunikowanych braków nie usunięto w porę, Urząd przystępuje do podjęcia rozstrzygnięcia.

2. Jeżeli Urząd otrzymuje spostrzeżenia od strony postępowania, to zawiadamia o tych spostrzeżeniach inne strony postępowania i wymaga od nich, jeżeli to konieczne, odpowiedzi w terminie, który może określić. Jeżeli odpowiedzi nie otrzymano w porę, Urząd może pominąć każdy dokument otrzymany później.

Artykuł 57

Dokumenty składane przez strony postępowania

1. Datę otrzymania jakiegokolwiek dokumentu złożonego przez strony postępowania uważa się za datę rzeczywistego złożenia w siedzibie Urzędu, w instytucji krajowej lub w urzędzie podporządkowanym wyznaczonym na podstawie art. 30 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.

2. Z wyjątkiem dokumentów w załącznikach każdy dokument złożony przez strony postępowania muszą podpisać te strony lub ich pełnomocnicy.

3. Za zgodą Rady Administracyjnej Urząd może zezwolić na złożenie dokumentów strony postępowania telegraficznie, telexem lub telefaksem lub za pomocą innego środka informatycznego i ustanowić warunki ich używania.

4. Jeżeli dokumentu nie podpisano należycie lub zezwolono na jego złożenie zgodnie z ust. 3, to od strony postępowania wymaga się dostarczenia w terminie jednego miesiąca oryginału dokumentu podpisanego na podstawie przepisu ust. 2. Jeżeli taki dokument dostarczono w tym terminie, to zachowuje się datę otrzymania poprzedniego dokumentu; w przeciwnym razie uważa się, że go nie otrzymano.

5. Urząd może zezwolić na odstępstwo od terminu wymaganego według ust. 4, gdy zainteresowana strona postępowania może złożyć dany dokument tylko bezpośrednio w Urzędzie. To odstępstwo nie może przekraczać dwóch dalszych tygodni.

6. Takie dokumenty, o których musi się powiadomić inne strony postępowania oraz dany urząd kontrolny, albo dokumenty związane z dwoma lub więcej wnioskami o wspólnotową ochronę odmian roślin lub z prawem korzystania należy składać w wystarczającej liczbie kopii. Brakujące kopie wykonuje się na koszt strony postępowania.

Artykuł 58

Dowody z dokumentów

1. Dowody z dokumentów wyroków lub decyzji prawomocnych innych niż wyroki lub decyzje wydane przez Urząd uważa się za

wystarczające w przypadku odpisów poświadczonych za zgodność przez sąd lub organ, który wydał wyrok lub decyzję.

2. Dokumentalny materiał dowodowy lub inne dokumenty dostarczone przez strony postępowania uważa się za wystarczające, gdy są one dokumentem oryginalnym lub jego poświadczoną kopią.

ROZDZIAŁ II

POSTĘPOWANIE USTNE I SKŁADANIE ZEZNAŃ

Artykuł 59

Wezwania do postępowania ustnego

1. Strony postępowania wzywa się do postępowania ustnego postanowionego w art. 77 rozporządzenia podstawowego, zwracając ich uwagę na poniższy ust. 2. Stronom postępowania daje się przynajmniej jednomiesięczny termin od dostarczenia wezwania, chyba że strony postępowania i Urząd zgodzą się na krótszy okres.

2. Jeżeli strona postępowania, która w porę otrzymała wezwanie do postępowania ustnego, nie zjawi się jako wezwana, to postępowanie można prowadzić bez niej.

Artykuł 60

Składanie zeznań w Urzędzie

1. W przypadku gdy Urząd uważa za konieczne wysłuchanie ustnych dowodów stron postępowania, świadków lub biegłych albo przeprowadzenia inspekcji, to podejmuje rozstrzygnięcie wprowadzające je w życie, przedstawiające środki zmierzające do uzyskania dowodów, stosowne fakty, które będą sprawdzone, oraz czas i miejsce przesłuchania lub inspekcji. Jeżeli zeznania ustnego świadków lub biegłych żąda strona postępowania, to rozstrzygnięcie Urzędu przedstawia okres czasu, w którym strona postępowania składająca żądanie musi zapoznać Urząd z nazwami i adresami świadków i biegłych, których strona postępowania chce przesłuchać.

2. Stronie postępowania, świadkowi lub biegłemu daje się przynajmniej jednomiesięczny termin od dostarczenia wezwania złożenia zeznania, chyba że Urząd i oni zgodzą się na krótszy okres. Wezwanie zawiera:

a) wyciąg z rozstrzygnięcia określonego w ust. 1, wskazujący w szczególności datę, czas i miejsce zarządzanego dochodzenia i wyłożenie faktów związanych ze stronami postępowania, świadkami i biegłymi, którzy będą przesłuchani;

- b) nazwy stron postępowania i szczegóły praw, do których świadkowie lub biegli mogą się odwołać według przepisów art. 62 ust. 2-4 niniejszego rozporządzenia;
- c) stwierdzenie, że strona postępowania, świadek lub biegły może prosić o przesłuchanie przez właściwą władzę sądową lub inną w kraju jego zamieszkania, i życzenie powiadomienia Urzędu w terminie ustalonym przez Urząd, czy jest przygotowana na zjawienie się przed nim.

3. Przed przesłuchaniem strony postępowania, świadka lub biegłego powiadamia się ich, że Urząd może prosić właściwą władzę sądowniczą lub inną w ich kraju zamieszkania, aby ponownie sprawdziła ich zeznanie pod przysięgą lub w innej wiążącej formie.

4. Strony postępowania powiadamia się o przesłuchaniu świadka lub biegłego przed właściwą władzą sądowniczą lub inną. Mają one prawo być obecne i stawiać pytania świadczącym stronom postępowania, świadkom i biegłym albo za pośrednictwem władzy lub bezpośrednio.

Artykuł 61

Upoważnienie biegłych

1. Urząd rozstrzyga o formie, w jakiej składa się sprawozdania biegłych, których wyznacza.
2. Mandat biegłego zawiera:
 - a) dokładny opis jego zadania;
 - b) ustanowiony termin przesłania sprawozdania;
 - c) nazwy stron postępowania;
 - d) szczegóły praw, do których może się on odwołać według art. 62 ust. 2-4 niniejszego rozporządzenia.
3. Do celów sprawozdania biegłego Urząd może wymagać od urzędu kontrolnego przeprowadzenia badania technicznego danej odmiany, aby uzyskać materiał zgodny z danymi wskazówkami. Urząd może, jeżeli to konieczne, wymagać także materiału od stron postępowania lub od stron trzecich.
4. Stronom postępowania dostarcza się, jeżeli to stosowne, kopię tłumaczenia jakiegokolwiek pisemnego sprawozdania.
5. Strony postępowania mogą sprzeciwiać się biegłemu. Artykuł 48 ust. 3 i art. 81 ust. 2 rozporządzenia podstawowego stosuje się *mutatis mutandis*.

6. Artykuł 13 ust. 2 i 3 stosuje się odpowiednio do biegłego wyznaczonego przez Urząd. Wyznaczając biegłego, Urząd powiadamia go o wymaganiu poufności.

Artykuł 62

Koszty składania zeznań

1. Złożenie zeznań uwarunkowane jest złożeniem w Urzędzie przez stronę postępowania, która żądała złożenia takiego zeznania, kwoty określonej przez Urząd odnoszącej się do oszacowania kosztów.
2. Świadców i biegłych wezwani przez Urząd, którzy zjawili się przed nim, są uprawnieni do stosownego zwrotu kosztów podróży i utrzymania. Można im przyznać zaliczkę.
3. Świadców uprawnieni do zwrotu według ust. 2 są także uprawnieni do stosownego wynagrodzenia za utratę dochodów, a biegli, jeżeli są członkami personelu urzędów kontrolnych, do zapłaty za ich pracę. Te opłaty uiszczą się świadkom po złożeniu zeznania, a biegłym po spełnieniu ich obowiązków lub zadań.
4. Urząd dokonuje zapłaty kwot należnych na podstawie ust. 2 i 3 i zgodnie ze szczegółami i taryfami ustanowionymi w Załączniku.

Artykuł 63

Protokoły z postępowania ustnego i ze składania zeznań

1. W protokołach z postępowania ustnego i ze składania zeznań zapisane są rzeczy niezbędne z postępowania ustnego lub złożonych zeznań, stosowne stwierdzenia poczynione przez strony postępowania, zeznania stron postępowania, świadków lub biegłych i wynik każdej inspekcji.
2. Protokół z zeznań świadka, biegłego lub strony postępowania odczytuje się mu, aby mógł go sprawdzić. Zaznacza się w protokole, że dopełniono tej formalności i że strona, która złożyła zeznanie, uznaje protokół. Jeżeli nie udzieliła ona uznania, to zaznacza się jej zarzuty.
3. Protokół podpisuje pracownik, który go zredagował, i pracownik prowadzący postępowanie ustne i składanie zeznań.
4. Stronom postępowania dostarcza się kopię i, jeżeli to stosowne, tłumaczenie protokołu.

ROZDZIAŁ III

USŁUGI

Artykuł 64

Przepisy ogólne dotyczące doręczenia

1. W postępowaniu przed Urzędem każde doręczenie dokumentów przez stronę postępowania wymaga formy oryginalnego dokumentu w przypadku świadectwa lub kopii oryginalnego dokumentu poświadczonego przez Urząd. Kopie dokumentów pochodzące od innych stron postępowania nie wymagają takiego świadectwa.

2. Jeżeli pełnomocnika wyznaczyła jedna lub więcej stron postępowania, to doręczenia mu dokonuje się zgodnie z przepisami ust. 1.

3. Doręczenie następuje:

- a) pocztą zgodnie z art. 65 niniejszego rozporządzenia;
- b) przez oddanie do rąk własnych zgodnie z art. 66 tego rozporządzenia;
- c) przez publiczne ogłoszenie zgodnie z art. 67 tego rozporządzenia.

Artykuł 65

Doręczenie pocztą

1. Dokumenty lub ich kopie zawierające działania, dla których postanowiono doręczenie w art. 79 niniejszego rozporządzenia, dostarcza się awizowanym listem poleconym.

2. Doręczenie adresatom niezamieszkującym lub nieposiadającym swojej siedziby na obszarze Wspólnoty, którzy nie wyznaczyli pełnomocnika zgodnie z art. 82 rozporządzenia podstawowego, dokonuje się, przesyłając pocztą zwykłym listem na ostatni adres adresata znany Urzędowi. Doręczenie uważa się za dokonane pocztą, nawet jeżeli zwrócono je z powodu niemożności dostarczenia.

3. W przypadku gdy doręczenia dokonano awizowanym lub nieawizowanym listem poleconym, to uważa się je za doręczone adresatowi w dziesiątym dniu od jego wysłania pocztą, chyba że list nie dotarł do adresata lub dotarł do niego później; w przypadku jakiegokolwiek sporu należy dowieść przed Urzędem zgodnie ze stanem faktycznym, że list osiągnął swoje przeznaczenie lub ustalić datę, w której doręczono list adresatowi.

4. Doręczenie awizowanym lub nieawizowanym listem poleconym uważa się za dokonane nawet wówczas, jeżeli adresat odmawia przyjęcia listu lub potwierdzenia przyjęcia.

5. W przypadku gdy doręczenia przez pocztę nie obejmują ust. 1-4, stosuje się prawo państwa, na którego obszarze dokonano doręczenia.

Artykuł 66

Doręczenie odręczne

W siedzibie Urzędu doręczenia można dokonać odręcznie adresatowi, który potwierdza jego przyjęcie. Doręczenie uważa się za dokonane, nawet jeżeli adresat odmawia przyjęcia dokumentu lub potwierdzenia jego przyjęcia.

Artykuł 67

Publiczne ogłoszenie

Jeżeli nie można ustalić adresata lub jeżeli sprawdzono, że doręczenie jest niemożliwe zgodnie z art. 65 ust. 1 nawet po powtórnym usiłowaniu Urzędu, to dokonuje się je poprzez publiczne ogłoszenie określone w art. 89 rozporządzenia podstawowego. Przewodniczący Urzędu ustali szczegóły wydawania publicznego ogłoszenia.

Artykuł 68

Nieprawidłowości w doręczaniu

Jeżeli Urząd nie może sprawdzić, czy dokument, który dotarł do adresata, doręczono należycie lub jeżeli nie zachowano przepisów związanych z tym doręczeniem, to dokument uważa się za doręczony w dniu ustalonym przez Urząd jako data otrzymania.

ROZDZIAŁ IV

TERMINY I PRZERWANIE POSTĘPOWANIA

Artykuł 69

Obliczanie terminów

1. Terminy ustanawia się w okresach pełnych lat, miesięcy, tygodni lub dni.

2. Terminy biegną od dnia następującego po dniu, w którym wystąpiło stosowne zdarzenie, bez względu na to, czy zdarzenie jest działaniem albo wygaśnięciem innego terminu. O ile nie postanowiono inaczej, to danym zdarzeniem jest odbiór doręczanego dokumentu, gdy działanie polega na doręczeniu.

3. Bez względu na przepisy ust. 2 terminy biegną od 15. dnia następującego po dniu ogłoszenia stosownego działania, gdy działanie jest albo publicznym ogłoszeniem określonym w art. 67 niniejszego rozporządzenia lub rozstrzygnięciem Urzędu, o ile dostarczono go stosownej osobie albo jakimkolwiek opublikowanym działaniem strony postępowania.

4. W przypadku gdy termin wyrażono jako rok lub pewną liczbę lat, wygasa on w stosownym następnym roku, w miesiącu o tej samej nazwie i w dniu o tej samej liczbie jak miesiąc i dzień, w którym nastąpiło zdarzenie; gdy odpowiedni kolejny miesiąc nie ma dnia noszącego tę samą liczbę, to termin wygasa ostatniego dnia tego miesiąca.

5. W przypadku gdy termin wyrażono jako jeden miesiąc lub pewną liczbę miesięcy, to wygasa on w stosownym następnym miesiącu, w dniu, w którym nastąpiło zdarzenie; gdy odpowiedni kolejny miesiąc nie ma dnia noszącego tę samą liczbę, to termin wygasa ostatniego dnia tego miesiąca.

6. W przypadku gdy termin wyrażono jako jeden tydzień lub pewną liczbę tygodni, to wygasa on w odpowiednim kolejnym tygodniu, w dniu o tej samej nazwie co dzień, w którym nastąpiło omawiane zdarzenie.

Artykuł 70

Czas trwania terminów

W przypadku gdy rozporządzenie podstawowe albo niniejsze rozporządzenie określa termin, który ma ustalić Urząd, to termin ten nie może być krótszy niż miesiąc ani dłuższy niż trzy miesiące. W pewnych szczególnych przypadkach termin można przedłużyć do sześciu miesięcy na żądanie przedłożone przed wygaśnięciem tego terminu.

Artykuł 71

Przedłużanie terminów

1. Jeżeli termin wygasa w dniu, w którym Urząd nie jest otwarty na odbiór dokumentów lub w którym z powodów innych niż określone w ust. 2 zwykłej poczty nie doręcza się w miejscowości, w której mieści się Urząd, to termin przedłuża się do pierwszego dnia, w którym Urząd jest otwarty na odbiór dokumentów lub w którym doręcza się zwykłą pocztą. Przewodniczący Urzędu ustala i podaje dni określone w zdaniu pierwszym przed rozpoczęciem każdego roku kalendarzowego.

2. Jeżeli termin wygasa w dniu, w którym następuje przerwa lub późniejsze przesunięcie w dostarczaniu poczty w Państwie Członkowskim lub między Państwem Członkowskim a Urzędem, to termin przedłuża się do pierwszego dnia następującego po końcu okresu przerwy lub przesunięcia stronom postępowania zamieszkującym lub mającym swoją siedzibę lub firmę w danym państwie lub które wyznaczyły pełnomocnika z siedzibą w tym państwie. Jeżeli dane Państwo Członkowskie było państwem, w którym mieści się Urząd, to przepis ten stosuje się do wszystkich stron postępowania. Trwanie okresu przerwy lub przesunięcia jest takie samo, jakie ustala i podaje przewodniczący Urzędu.

3. Ustępy 1 i 2 stosuje się *mutatis mutandis* do instytucji krajowych lub do urzędów podporządkowanych wyznaczonych na podstawie art. 30 ust. 4 rozporządzenia podstawowego, jak również do urzędów kontrolnych.

Artykuł 72

Przerwa w postępowaniu

1. Postępowanie przed Urzędem przerywa się:
 - a) w przypadku śmierci lub niezdolności prawnej wnioskodawcy do wspólnotowej ochrony odmian roślin lub jego posiadacza albo wnioskodawcy do prawa korzystania przyznanego przez Urząd, lub osoby uprawnionej do posiadania takiego prawa korzystania, lub pełnomocnika którejkolwiek z tych stron; lub
 - b) w przypadku niespodziewanej prawnej przeszkody w kontynuacji postępowania przed Urzędem przez taką osobę spowodowanej jakimś działaniem przeciwko jej własności.
2. W przypadku gdy do stosownego rejestru wpisano konieczne szczegóły dotyczące tożsamości osoby upoważnionej do kontynuowania postępowania w nim jako strona, Urząd powiadamia tę osobę i inne strony postępowania, że postępowanie podejmie na nowo w dniu określonym przez Urząd.
3. Terminy będące w mocy rozpoczynają się ponownie z dniem, w którym podjęto postępowanie.
4. Przerwa w postępowaniu nie wpływa na przeprowadzanie kontroli technicznej lub potwierdzenia danej odmiany przez urząd kontrolny, gdy wniesiono już Urzędowi stosowne opłaty.

ROZDZIAŁ V

PEŁNOMOCNICY

Artykuł 73

Wyznaczanie pełnomocnika

1. O każdym wyznaczeniu pełnomocnika zawiadamia się Urząd. Zawiadomienie zawiera nazwę i adres pełnomocnika; art. 2 ust. 2 i 3 niniejszego rozporządzenia stosuje się *mutatis mutandis*.
2. Bez uszczerbku dla art. 2 ust. 4 zawiadomienie określone w ust. 1 określa także wszelki ewentualny stosunek podporządkowania służbowego między pełnomocnikiem a stroną postępowania. Pracownik strony postępowania nie może być wyznaczony jako pełnomocnik w rozumieniu art. 82 rozporządzenia podstawowego.

3. Brak zgodności z przepisami ust. 1 i 2 prowadzi do tego, że zawiadomienie uważa się jako nieotrzymane.

4. Pełnomocnika, którego mandat się skończył, można nadal uważać za pełnomocnika, dopóki o zakończeniu jego mandatu nie zostanie powiadomiony Urząd. Jednakże z zastrzeżeniem przepisów przeciwnych mandat kończy się wobec Urzędu ze śmiercią osoby, której go nadano.

5. Jeżeli są dwie lub więcej stron postępowania działających, które nie zawiadomiły Urzędu o pełnomocniku, to stronę postępowania wymienioną jako pierwszą we wniosku o wspólnotową ochronę odmian roślin lub o prawo korzystania przyznawane przez Urząd albo w sprzecznie uważa się za wyznaczoną jako pełnomocnika innej strony lub stron postępowania.

Artykuł 74

Uprawnienia pełnomocników

1. W przypadku gdy o wyznaczeniu pełnomocnika powiadamia się Urząd, to przedstawia się niezbędne podpisane mandaty do włączenia do akt w takim okresie, jaki może określić Urząd, chyba że postanowiono inaczej. Jeżeli pełnomocnictw nie złożono w porę, to każdy krok w postępowaniu dokonany przez pełnomocnika uważa się za niebyły.

2. Pełnomocnictwa mogą obejmować jedno lub więcej postępowań, składa się je w odpowiedniej liczbie kopii. Można składać ogólne pełnomocnictwa umożliwiające pełnomocnikowi działanie we wszystkich postępowaniach dotyczących strony, która wydała listy uwierzytelniające. Wystarczający jest pojedynczy dokument obejmujący ogólne pełnomocnictwa.

3. Przewodniczący Urzędu może określić treść i udostępnić bezpłatnie formularze pełnomocnictw, łącznie z ogólnymi mandataми określonymi w ust. 2.

ROZDZIAŁ VI

ROZŁOŻENIE I OKREŚLENIE KOSZTÓW

Artykuł 75

Przesądzenie kosztów

1. Rozstrzygnięcie w sprawie kosztów dokonuje się łącznie z rozstrzygnięciem w sprawie unieważnienia lub pozbawienia wspólnotowej ochrony odmian roślin albo z rozstrzygnięciem w sprawie odwołania.

2. W przypadku przesądzenia o kosztach na podstawie art. 85 ust. 1 rozporządzenia podstawowego Urząd ustala to przesądzenie na podstawie rozstrzygnięcia w sprawie unieważnienia lub pozbawienia wspólnotowej ochrony odmian roślin albo rozstrzygnięcia w sprawie odwołania. Strony postępowania nie mogą powoływać się na opuszczenie tego wskazania.

Artykuł 76

Określenie kosztów

1. Żądanie określenia kosztów dopuszcza się tylko wówczas, jeżeli podjęto rozstrzygnięcie w sprawach, w których wymaga się określenia kosztów, i jeżeli w przypadku odwołania od takiego rozstrzygnięcia Izba Odwoławcza rozstrzygnęła w sprawie tego odwołania. Do żądania dołącza się zestawienie kosztów z potwierdzonymi dokumentami.

2. Koszty można określić po ustaleniu ich wiarygodności.

3. W przypadku gdy jedna strona postępowania ponosi koszty innej strony postępowania, nie wymaga się zwrotu jakichkolwiek kosztów innych niż określone w ust. 4. W przypadku gdy w imieniu strony, na której korzyść rozstrzygnięto w postępowaniu, występuje więcej niż jeden pełnomocnik, doradca lub obrońca, to strona przegrywająca ponosi koszty określone w ust. 4 tylko jednej z tych osób.

4. Koszty istotne w postępowaniu obejmują:

- koszty świadków i biegłych płacone przez Urząd danym świadkom i biegłym;
- wydatki na podróż i pobyt strony postępowania i pośrednika, doradcy lub obrońcy należycie ustanowionego jako pełnomocnika przed Urzędem, w ramach stosownych taryf stosowanych do świadków i biegłych ustanowionych w Załączniku;
- wynagrodzenie pełnomocnika, doradcy lub obrońcy należycie ustanowionego jako pełnomocnika strony postępowania przed Urzędem w ramach taryf ustanowionych w Załączniku.

Artykuł 77

Rozliczanie kosztów

W przypadku rozliczenia kosztów określonym w art. 85 ust. 4 rozporządzenia podstawowego Urząd potwierdza to rozliczenie w zawiadomieniu stron postępowania. W przypadku gdy takie zawiadomienie potwierdza także rozliczenie kwoty kosztów do zapłacenia, nie dopuszcza się żądania określenia kosztów.

TYTUŁ V

INFORMACJE PODAWANE DO PUBLICZNEJ WIADOMOŚCI

ROZDZIAŁ I

REJESTRY, JAWNA KONTROLA I PUBLIKACJE

Sekcja 1

Rejestry

Artykuł 78

Zapisy związane z postępowaniem i ze wspólnotową ochroną odmian roślin wpisywane do rejestrów

1. Następujące „inne szczegóły” określone w art. 87 ust. 3 rozporządzenia podstawowego wpisuje się do rejestru wniosków o przyznanie wspólnotowego prawa do ochrony odmian roślin:

- a) data ogłoszenia, gdy takie ogłoszenie stanowi zdarzenie dotyczące obliczania terminów;
- b) jakikolwiek sprzeciw; łącznie z jego datą, nazwą i adresem sprzeciwiającego się i takie same dane dotyczące jego pełnomocnika;
- c) dane o pierwszeństwie (data i państwo wcześniejszego wniosku);
- d) każde wszczęcie działań odnoszących się do określonych w art. 98 ust. 4 i w art. 99 rozporządzenia podstawowego żądań o wspólnotową ochronę odmian roślin i ostateczne rozstrzygnięcie lub jakiegokolwiek inne zakończenie odnośnie do takiego działania.

2. Następujące „inne szczegóły” określone w art. 87 ust. 3 rozporządzenia podstawowego wpisuje się do rejestru wspólnotowej ochrony odmian roślin:

- a) udzielenie wspólnotowej ochrony odmian roślin jako zabezpieczenia lub jako przedmiotu jakichkolwiek innych praw *in rem*; lub
- b) każde wszczęcie działań w sprawie żądań określonych w art. 98 ust. 1 i 2 i w art. 99 rozporządzenia podstawowego i odnoszących się do wspólnotowej ochrony odmian roślin i ostateczne rozstrzygnięcie lub jakiegokolwiek inne zakończenie takiego wszczęcia.

3. Przewodniczący Urzędu rozstrzyga w sprawach dokonania zapisów tych szczegółów i może rozstrzygać w sprawach dalszych szczegółów wpisywanych do rejestrów w celu zarządzania Urzędem.

Artykuł 79

Wpisanie przeniesienia wspólnotowej ochrony odmian roślin

1. Każde przeniesienie wspólnotowej ochrony odmian roślin wpisuje się do rejestru wspólnotowych praw do ochrony odmian roślin przy tworzeniu dokumentalnych dowodów potwierdzających to przeniesienie lub takich wyciągów z tych dowodów, które wystarczają do ustanowienia przeniesienia. Urząd zatrzymuje kopię tych dowodów w swoich aktach.

2. Wpisanie przeniesienia można odmówić tylko w przypadku braku zgodności z warunkami ustanowionymi w art. 23 ust. 1 rozporządzenia podstawowego.

3. Ustępy 1 i 2 stosuje się do każdego przeniesienia uprawnienia do wspólnotowej ochrony odmian roślin o wniosek, którego wpisano do rejestru wniosków o przyznanie wspólnotowego prawa do ochrony odmian roślin. Powołanie się na rejestr wspólnotowych praw do ochrony odmian roślin rozumie się jako powołanie na rejestr wniosków o przyznanie wspólnotowego prawa do ochrony odmian roślin.

Artykuł 80

Warunki wpisów w rejestrach

Bez uszczerbku dla innych przepisów rozporządzenia podstawowego lub niniejszego rozporządzenia żądanie zapisu lub skreślenia zapisu w rejestrach może wyrazić jakakolwiek zainteresowana osoba. Żądanie wyraża się na piśmie z dodaniem popierających dokumentów.

Artykuł 81

Warunki szczególnych wpisów w rejestrach

1. W przypadku gdy wnioskowanie o wspólnotową ochronę odmian roślin lub jej przyznanie jest związane z upadłością lub podobnym postępowaniem, to na żądanie właściwej władzy krajowej zapisu tej treści dokonuje się bezpłatnie w rejestrach wspólnotowych praw do ochrony odmian roślin. Zapis ten skreśla się bezpłatnie także na żądanie właściwej władzy krajowej.

2. Ustęp 1 stosuje się odpowiednio do wszczęcia działań w sprawie żądań określonych w art. 98 i 99 rozporządzenia

podstawowego i do ostatecznego rozstrzygnięcia lub jakiegokolwiek zakończenia w sprawie takiego wszczęcia.

3. Jeżeli odmiany rozpoznano jako odpowiednio macierzyste i zasadniczo wywiedzione, to żądania zapisu wszystkich stron postępowania można dokonać łącznie lub oddzielnie. W przypadku żądania tylko jednej strony postępowania do żądania dodaje się wystarczająco udokumentowane dowody działań określonych w art. 87 ust. 2 lit. h) rozporządzenia podstawowego zastępujące żądanie innej strony.

4. W przypadku gdy wyrażono żądanie zapisu umownego prawa korzystania lub wspólnotowej ochrony odmian roślin udzielnego jako zabezpieczenie lub jako przedmiot praw *in rem*, to do takiego żądania dodaje się wystarczająco udokumentowane dowody.

Artykuł 82

Jawna kontrola rejestrów

1. Rejestry są dostępne dla jawnej kontroli na terenie Urzędu.
2. Wyciągi z rejestru dostarcza się na żądanie jakiegokolwiek osoby po uiszczeniu opłaty administracyjnej.
3. Przewodniczący Urzędu może zapewnić jawną kontrolę na terenie instytucji krajowych lub w wyznaczonych podporządkowanych urzędach na podstawie art. 30 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.

Sekcja 2

Przechowywanie dokumentów, jawna kontrola dokumentów i uprawianych odmian

Artykuł 83

Przechowywanie akt

1. Dokumenty związane z postępowaniem przechowuje się w aktach, przypisując do tego postępowania numer akt, z wyjątkiem przechowywanych oddzielnie tych dokumentów, które wiążą się z wyłączeniem członków Izby Odwoławczej, personelu Urzędu lub urzędu kontrolnego albo ze sprzeciwem wobec nich.
2. Urząd przechowuje jedną kopię akt określonych w ust. 1 (kopia akt), które uważa się za prawdziwe, i całość kopii akt. Urząd kontrolny może przechowywać kopie dokumentów związanych z takim postępowaniem (kopia sprawdzenia), ale zapewnia dostarczenie w każdym czasie tych oryginałów, których nie ma Urząd.

3. Przewodniczący Urzędu określa szczegóły dotyczące postaci przechowywanych akt.

Artykuł 84

Kontrola dokumentów

1. Pisemne żądanie kontroli dokumentów kieruje się do Urzędu.
2. Kontroli dokumentów dokonuje się w siedzibie Urzędu. Jednakże na żądanie kontroli można dokonać w siedzibie instytucji krajowych lub w podporządkowanych urzędach wyznaczonych na podstawie art. 30 ust. 4 rozporządzenia podstawowego na obszarze Państwa Członkowskiego, w którym osoba wyrażająca żądanie jest stałym mieszkańcem lub ma swoją siedzibę lub firmę.
3. Urząd wydaje na żądanie kopie dokumentów w celach kontroli. Takie kopie mogą być przedmiotem odrębnych opłat. Na żądanie kontroli można również dokonywać w drodze podania na piśmie informacji zawartych w danych dokumentach. Jednakże Urząd może wymagać od zainteresowanej osoby przeglądu dokumentów osobiście, jeżeli uważa to za stosowne, uwzględniając ilość informacji, jakie ma dostarczyć.

Artykuł 85

Kontrola upraw odmian

1. Żądanie kontroli upraw odmian kieruje się na piśmie do Urzędu. Urząd kontrolny za zgodą Urzędu organizuje dostęp do poletek badawczych.
2. Bez uszczerbku dla art. 88 ust. 3 rozporządzenia podstawowego na ogólny dostęp do poletek badawczych nie mogą wpływać przepisy niniejszego rozporządzenia, pod warunkiem że wszystkie uprawiane odmiany opatrzone są kodami, że uprawniony urząd kontrolny podjął uznane przez Urząd stosowne środki przeciw jakimkolwiek usunięciu materiału i że podjęto wszelkie konieczne kroki w celu ochrony praw wnioskodawcy o wspólnotową ochronę odmian roślin lub posiadacza tego prawa.
3. Przewodniczący Urzędu może ustalać sposoby postępowania dotyczące kontroli upraw odmian oraz organizować kontrolę środków bezpieczeństwa przewidzianych w ust. 2.

Artykuł 86

Informacje poufne

W celu utrzymania poufności informacji Urząd udostępnia bezpłatnie formularze używane przez wnioskującego o wspólnotową ochronę odmian roślin dla żądania odmowy wszelkich danych związanych ze składnikami określonymi w art. 88 ust. 3 rozporządzenia podstawowego.

Sekcja 3

Publikacje

Artykuł 87

Dziennik Urzędowy

1. Publikacja wydawana co najmniej co dwa miesiące na podstawie art. 89 rozporządzenia podstawowego nazywa się *Dziennik Urzędowy Wspólnotowego Urzędu Odmian Roślin* (dalej „Dziennik Urzędowy”).

2. Dziennik Urzędowy zawiera także informacje wpisane do rejestrów na podstawie art. 78 ust. 1 lit. c) i d) i ust. 2 oraz art. 79 niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 88

Publikacje wniosków o prawa korzystania przyznawane przez Urząd i rozstrzygnięć ich dotyczących

W Dzienniku Urzędowym publikuje się datę otrzymania wniosku o prawo korzystania przyznawane przez Urząd, nazwy i adresy stron postępowania i zamierzoną lub postanowioną postać zarządzeń w tej sprawie. W przypadku rozstrzygnięcia o przyznaniu licencji przymusowej na eksploatację publikuje się także treść takiego rozstrzygnięcia.

Artykuł 89

Publikacja odwołań i rozstrzygnięć w wymienionych wyżej sprawach

W Dzienniku Urzędowym publikuje się datę otrzymania zawiadomienia o odwołaniu i rozstrzygnięcie o tym odwołaniu i adresy stron postępowania odwoławczego oraz zamierzoną lub postanowioną postać zarządzenia w tej sprawie.

ROZDZIAŁ II

WSPÓŁPRACA ADMINISTRACYJNA I PRAWNA

Artykuł 90

Udzielanie informacji

1. Informacji wymienionych zgodnie z art. 90 rozporządzenia podstawowego udziela się bezpośrednio władzom określonym w tym przepisie.

2. Udzielanie przez Urząd lub Urzędowi informacji określonych w art. 91 ust. 1 rozporządzenia podstawowego można dokonywać

bezpłatnie za pośrednictwem właściwych urzędów odmian roślin Państw Członkowskich.

3. Ustęp 2 stosuje się odpowiednio do udzielenia urzędowi kontrolnemu lub przez ten Urząd informacji według art. 91 ust. 1 rozporządzenia podstawowego. Urząd otrzymuje kopię takiego udzielenia.

Artykuł 91

Kontrola dokonywana przez sądy lub prokuratury Państw Członkowskich albo za ich pośrednictwem

1. Kontrola dokumentów wymienionych w art. 91 ust. 1 rozporządzenia podstawowego dotyczy odpisów oryginałów akt znajdujących się w Urzędzie, odpisów, które Urząd wydaje wyłącznie do tego celu.

2. Sądy lub prokuratury Państw Członkowskich w czasie postępowania przed nimi mogą wydać stronom trzecim dla sprawdzenia dokumenty przekazane przez Urząd. Taka kontrola jest przedmiotem art. 88 rozporządzenia podstawowego i Urząd nie pobiera za nią opłaty.

3. Urząd wówczas, gdy przesyła akta sądom lub prokuratorom Państw Członkowskich, wskazuje ograniczenia, którym poddano kontrolę dokumentów związanych z wnioskami o wspólnotową ochronę odmian roślin lub z jego przyznaniem na podstawie art. 88 rozporządzenia podstawowego.

Artykuł 92

Postępowanie w sprawie pomocy sądowej

1. Każde Państwo Członkowskie wyznacza główną władzę, która będzie otrzymywać wnioski o udzielenie pomocy sądowej wydane przez Urząd i przekazywać je sądowi lub właściwej władzy do ich wykonania.

2. Urząd sporządza wnioski o udzielenie pomocy sądowej w języku właściwego sądu lub władzy albo dołącza do takich wniosków tłumaczenie na wspomniany wyżej język.

3. Z zastrzeżeniem ust. 4 i 5 właściwy sąd lub władza stosuje swoje własne prawo w postępowaniach pociągających za sobą wykonanie wspomnianych żądań. W szczególności stosuje on stosowne przymusowe środki zgodne z tym prawem.

4. Urząd jest powiadamiany, kiedy i gdzie ma miejsce dochodzenie lub inne prawne środki, i zawiadamia o tym zainteresowane strony postępowania, świadków i biegłych.

5. Właściwy sąd lub władza, jeżeli żąda tego Urząd, zezwala na obecność zainteresowanego personelu Urzędu i pozwala im na stawianie pytań każdej osobie składającej zeznania bezpośrednio lub za pośrednictwem właściwego sądu lub władzy.

6. Wykonanie wniosków o udzielenie pomocy sądowej nie może dawać powodu do podnoszenia opłat lub jakiegokolwiek rodzaju kosztów. Mimo to Państwo Członkowskie, w którym wykonuje się wniosek o udzielenie pomocy sądowej, ma prawo żądać od Urzędu zwrotu wszelkich opłat uiszczanych biegłym i tłumaczom i tych kosztów, które powstają w postępowaniu zgodnym z ust. 5.

TYTUŁ VI

PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 93

Przepisy przejściowe

1. Zgodnie z art. 15 ust. 4 niniejszego rozporządzenia Urząd uiszcza urzędowi kontrolnemu opłatę za przeprowadzenie badania technicznego na podstawie pełnego zwrotu poniesionych kosztów. Najpóźniej do dnia 27 kwietnia 1997 r. Rada Administracyjna określi jednolite metody obliczania kosztów, które stosuje się do wyznaczonych urzędów kontrolnych.

2. Najpóźniej do dnia 27 października 1996 r. Rada Administracyjna rozstrzygnie o wytycznych co do kontroli określonych w art. 22 niniejszego rozporządzenia; przewodniczący Urzędu przedłoży najpóźniej do dnia 27 kwietnia 1996 r. projekt tych wytycznych co do kontroli, biorąc pod uwagę te sprawozdania z kontroli, które stanowią część danych określonych w art. 116 ust. 3 rozporządzenia podstawowego.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 31 maja 1995 r.

3. Wnioskujący o wspólnotową ochronę odmian roślin na podstawie art. 116 ust. 1 lub 2 rozporządzenia podstawowego dostarcza najpóźniej do dnia 30 listopada 1995 r. odpis poświadczony za zgodność danych określonych w art. 116 ust. 3 tego rozporządzenia. Wnioskujący dostarcza również odpis właściwych dokumentów związanych z postępowaniem w sprawie przyznania państwowej ochrony odmian roślin poświadczony za zgodność przez organ, przed którym toczyło się postępowanie. W przypadku gdy odpisy poświadczony za zgodność nie są dostarczone w odpowiednim czasie, stosuje się art. 55 rozporządzenia podstawowego.

Artykuł 94

Odstępstwa

Nie naruszając art. 27 ust. 1 niniejszego rozporządzenia, Urząd może rozważyć badanie sprawozdań wyników badania technicznego danej odmiany do celów urzędowych, pod warunkiem że kontrola rozpocznie się najpóźniej do dnia 27 kwietnia 1996 r., chyba że Rada Administracyjna podejmie przed tą datą rozstrzygnięcie w sprawie odnośnych wytycznych co do kontroli.

Artykuł 95

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Artykuł 27 stosuje się do dnia 30 czerwca 1998 r.

W imieniu Komisji

Franz FISCHLER

Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

1. Wynagrodzenie płatne świadkom dotyczące wydatków na podróż i pobyt zapewnione w art. 62 ust. 2 oblicza się następująco:
 - 1.1. Wydatki na podróż:

Za przejazd docelowy i powrotny między miejscem zamieszkania lub siedziby a miejscem, w którym odbywa się postępowanie ustne lub składanie zeznań:

 - a) koszt przejazdu koleją pierwszą klasą, łącznie ze zwykłymi dodatkami przejazdowymi wypłaca się, gdy całkowita odległość najkrótszą drogą kolejową nie przekracza 800 km;
 - b) koszt lotniczego przejazdu klasą turystyczną wypłaca się, gdy całkowita odległość najkrótszą drogą kolejową przekracza 800 km lub gdy najkrótsza droga wymaga przebycia morza.
 - 1.2. Za wydatki na środki utrzymania płaci się w równowartości dziennej diety na środki utrzymania urzędników w randze A4-A8, jak ustanowiono w art. 13 załącznika VII regulaminu pracowniczego urzędników Wspólnot Europejskich.
 - 1.3. W przypadku gdy świadka wzywa się na postępowanie przed Urzędem, otrzymuje on razem z wezwaniem polecenie podróży zawierające szczegóły dotyczące kwot płatnych na podstawie ppkt 1.1 i 1.2, łącznie z formularzem żądania zaliczki na pokrycie wydatków. Zanim można wypłacić zaliczkę świadkowi lub biegłemu, jego uprawnienie musi poświadczyć członek personelu Urzędu, który zarządził złożenie zeznania lub przewodniczącego odpowiedniej Izby Odwoławczej w przypadku postępowania odwoławczego. Dlatego formularz żądania musi zostać następnie zwrócony Urzędowi do poświadczenia.
2. Wynagrodzenie płatne świadkowi dotyczące utraty zarobków przewidziane w art. 62 ust. 3 oblicza się następująco:
 - 2.1. Jeżeli wymaga się nieobecności świadka przez cały okres dłuższy niż 12 godzin, wynagrodzenie za utratę zarobków równa się jednej szóstej podstawowych miesięcznych poborów pracownika Urzędu na najniższym szczeblu rangi A4.
 - 2.2. Jeżeli wymaga się nieobecności świadka przez cały okres dłuższy niż 12 godzin, jest on uprawniony do dodatkowej zapłaty równej jednej szóstej podstawowych miesięcznych poborów określonych w ppkt 2.1 w odniesieniu do każdego rozpoczętego okresu dwunastogodzinnego.
3. Wynagrodzenia wypłacane biegłym określa się w każdym przypadkubiorąc pod uwagę propozycję danego biegłego. Urząd rozstrzyga o zaproszeniu stron postępowania celem dostarczenia ich uwag do zaproponowanej kwoty. Opłaty uiszcza się biegłemu tylko wówczas, jeżeli przedstawi on dowód poparty dokumentami i nie jest on członkiem personelu urzędu kontrolnego.
4. Wpłaty świadkom lub biegłym za utratę dochodów lub opłat według pkt 2 i 3 dokonuje się po poświadczeniu uprawnienia świadka lub biegłego, którego to dotyczy, przez członka personelu Urzędu, który zarządził złożenie zeznań lub przez przewodniczącego odpowiedniej Izby Odwoławczej.
5. Wynagrodzenie pośrednika, doradcy lub obrońcy działającego jako pełnomocnik strony postępowania, jak przewidziano w art. 76 ust. 3 i 4 lit. c), ponosi inna strona postępowania na podstawie następujących maksymalnych stawek:
 - a) w przypadku postępowania odwoławczego z wyjątkiem złożenia zeznania, które obejmuje przesłuchanie świadków, opinie biegłych lub kontrolę: 500 ECU;
 - b) w przypadku złożenia zeznania w postępowaniu odwoławczym, które obejmuje przesłuchanie świadków, opinie biegłych lub kontrolę: 250 ECU;
 - c) w przypadku postępowania w sprawie unieważnienia wspólnotowego prawa do odmiany roślin: 250 ECU.